

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา
ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้นิทานพื้นบ้าน

Development of Teachers' Instruction for Developing Language Skills
of Students with Special Need by Using Folk Tales

อัครณัฐญากร พัฒนประสิทธิ์
Aulchayakorn Phatthanaprasit

ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์
Department of Special Education, Faculty of Education

E-mail: aulchayakorn_phat@cmru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถใช้นิทานพื้นบ้านในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้นิทานพื้นบ้าน และเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค การพัฒนาครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 5 คนและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 20 คน โรงเรียนบ้าน ศรีบุญเรือง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2557 กระบวนการวิจัยเป็นแบบเชิงทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบวิเคราะห์สถานการณ์ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนและนิทานพื้นบ้านเรื่อง ตำนานคำกลอน “โรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง” สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูลคือ โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถสร้างนิทานพื้นบ้านเรื่อง ตำนานคำกลอน “โรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง” และนำมาประยุกต์ใช้กับแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการ

พิเศษ 2) นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูโดยใช้นิทานพื้นบ้าน มีทักษะทางภาษาดีขึ้น 3) ปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีดังนี้ ครูผู้สอน ไม่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน มีภาระงานสอนมาก งบประมาณมีจำนวนจำกัด

คำสำคัญ: การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทักษะทางภาษา นิทานพื้นบ้าน

Abstract

This research aimed 1) to develop teachers of students with special needs to use folktale in the learning activities; 2) to study the effects of learning activities to develop language skills of students with special needs by using folk tales; and 3) to study the problems of the teachers of students with special needs. The target groups are five teachers of students with special needs and 20 students with special needs at Sriboonruang School Sansai in the year 2014. The research is in an experimental design. The research tool were a Scenario Analysis Survey of teachers, evaluation plan learning management plan, a pretest – post learning about the legend and rhyme "home school Sriboonruang" The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that 1) teachers of students with special needs can create folk tales about the legendary rhyme "Sriboonruang School " and applied using them to develop the language skills of students with special needs, 2) students with special needs had better language skills after learning through folk tales, 3) barriers in the development of teachers of students with special needs including lacking of folk tale expertise, teaching workload, and limited budget.

Keyword: The Development of Teachers' Instruction, Teachers of Students with Special Needs, Students with Special Needs, Language Skill, Folk Tale Stories

บทนำ

ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นตัวแทนสำคัญของความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน การที่ครูผู้สอนมีความรู้ด้านการศึกษาพิเศษ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การวางแผนการจัดการศึกษา การปรับหลักสูตร เนื้อหา เทคนิคการสอน และการประเมินผลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนปกติ จะช่วยให้ครูผู้สอนปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม และช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมมีความสำเร็จในการศึกษา (สมเกตู อุทโยธา, 2554) เพราะนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีความบกพร่องไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจ จนขาดความสามารถในการเรียน มีความต้องการจัดการศึกษาพิเศษและรูปแบบเฉพาะต่างจากเด็กปกติทั่วไป (ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์, 2558) ดังนั้นการจัดการศึกษาให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจึงต้องจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของแต่ละคน

ในปัจจุบันจะพบว่า นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 รวมทั้งสิ้น 20 คนอยู่ในกลุ่มที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จะมีปัญหาหรือความบกพร่องทักษะทางภาษา เช่น ทักษะการอ่าน จะพบว่า อ่านสะกดคำผิด อ่านจับใจความไม่ได้อ่านข้ามบรรทัด อ่านไม่ออก อ่านไม่ชัดเจน ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน เป็นต้นและทักษะการเขียนไม่สามารถเขียนตัวหนังสือได้ถูกต้อง เป็นต้น โดยมีครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง ที่มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการวิจัยการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีจำนวนทั้งสิ้น 5 คน

การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูผู้สอนต้องมีวิธีการสอนที่แตกต่างไปจากนักเรียนปกติทั่วไป มีสื่อการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจและจะต้องมีการจัดโปรแกรมการสอนทักษะด้านต่าง ๆ จะต้องปรับปรุงให้ง่ายและเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งกิจกรรมการเล่นิทาน เป็นกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนาน เป็นที่

ชื่นชอบของนักเรียนนิทานบางเรื่องเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบเนื่องต่อกันเป็นทอด ๆ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน และเนื้อเรื่องของนิทานที่นำมาเล่านั้นเหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานทำให้เกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษาและความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ส่งเสริมการกล้าพูดกล้าแสดงออก เกิดความมั่นใจในตนเอง (วิเชียร เกษประทุม, 2541)

นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งแต่อาจแพร่หลายไปในท้องถิ่นอื่นๆ ได้ภายหลัง ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ซึ่งประคอง นิมมานเหมินทร์ (2545) กล่าวว่า นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องเล่าที่เล่าสืบต่อกันมา จากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง คือ เรื่องเล่าที่เล่าสู่กันฟังในหมู่บ้าน ในท้องถิ่นหรือภาคต่างๆ ของประเทศไทย และพบว่านิทานพื้นบ้านมีคุณค่าและความสำคัญคือเป็นนิทานที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ให้การศึกษาและเสริมสร้างจินตนาการ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่พัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ส่งผลให้ครูผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยนำสิ่งที่ใกล้ตัวนักเรียนมาเป็นสื่อโดยเฉพาะอย่างยิ่ง นิทานพื้นบ้านมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ประสบความสำเร็จในการเรียนและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างสอดคล้องกับชุมชนที่ตนอาศัยอยู่อย่างมีความสุขและเต็มศักยภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ให้สามารถใช้นิทานพื้นบ้านในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
2. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้ใช้นิทานพื้นบ้าน
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค การพัฒนาครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้นิทานพื้นบ้านในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

วิธีดำเนินการวิจัยหรือระเบียบวิธีวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลนิทานพื้นบ้านและวิเคราะห์นิทานพื้นบ้านมีขั้นตอนย่อยๆ ดังนี้

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านโดยเน้นนิทานพื้นบ้านในเขตภาคเหนือและนำมาวิเคราะห์นิทานพื้นบ้าน โดยการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและวิเคราะห์สถานการณ์ในท้องถิ่นของตนเองเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านของโรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง อำเภอ สันทราย จังหวัดเชียงใหม่ร่วมกับปราชญ์ชาวบ้าน ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและผู้ปกครองนักเรียนปกติ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ระยะที่ 2 พัฒนาครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ให้สามารถใช้นิทานพื้นบ้านในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ผู้วิจัยและครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษร่วมกันประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม 1) วิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในปัจจุบัน วิเคราะห์นิทานพื้นบ้าน วิเคราะห์ทักษะภาษาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน และแนวทางการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน 2) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ 3) สร้างเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย แบบวิเคราะห์สถานการณ์ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนและนิทานพื้นบ้านเรื่องตำนาน คำกลอน “โรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง” และนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูล

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในสวนความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามให้ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกรอกข้อมูลทั้งก่อน-หลังการเข้าร่วมกิจกรรมการวิจัย

ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 1) ทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ด้านทักษะทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในกลุ่มเป้าหมาย 2) นำแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้นิทานพื้นบ้านเรื่อง ตำนานคำกลอน “โรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง” นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6

ระยะที่ 4 ศึกษาปัญหา อุปสรรค พัฒนาคู่มือสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถใช้นิทานพื้นบ้านในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ผู้วิจัยดำเนินการ 1) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเกี่ยวกับการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้นิทานพื้นบ้าน เป็นข้อคำถามปลายเปิดและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสรุปผลการวิจัย 2) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้นิทานพื้นบ้าน เป็นข้อคำถามปลายเปิดและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสรุปผลการวิจัย 3) ประชุมสรุปการพัฒนาคู่มือสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถใช้นิทานพื้นบ้านในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และผลการดำเนินโครงการวิจัย 4) สรุปข้อมูลทั้งหมดและจัดทำเป็นรายงานการวิจัย

สรุปผลและอภิปรายผล

ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้นิทานพื้นบ้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถสร้างนิทานพื้นบ้านเรื่อง ตำนานคำกลอน “โรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง” และนำมาประยุกต์ใช้กับ

แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

2. นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูโดยใช้นิทานพื้นบ้าน มีทักษะทางภาษาดีขึ้น

3. ปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีดังนี้ ครูผู้สอน ไม่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน มีภาระงานสอนมากงบประมาณมีจำนวนจำกัด การวิจัยครั้งนี้ นักวิจัยขออภิปรายผลการวิจัยโดยจำแนกเป็นประเด็นต่างๆ ตามผลการวิจัยที่ค้นพบ ดังนี้

1. ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สามารถใช้นิทานพื้นบ้านเรื่องตำนานคำกลอน “โรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง” ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะทั้งผู้วิจัยและครูผู้สอนได้เข้าร่วมกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมคือวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ วิเคราะห์นิทานพื้นบ้าน วิเคราะห์ทักษะภาษาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ร่วมกันหาแนวทางการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ร่วมกันการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนและสร้างนิทานพื้นบ้านร่วมกันเพื่อนำมาบูรณาการเข้ากับแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะภาษาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน โดยใช้นิทานพื้นบ้านเรื่อง ตำนานคำกลอน “โรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง” ทำให้ทั้งผู้วิจัยกับครูผู้สอนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับความสามารถและความต้องการของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จนทำให้ครูผู้สอนได้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านเรื่อง ตำนานคำกลอน “โรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง” ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ระดับชั้นละ 10 แผนการสอน 2) แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน เกี่ยวกับทักษะภาษาด้านการอ่านการเขียน 3) นิทานพื้นบ้านเรื่อง ตำนานคำกลอน “โรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง” จำนวน 1 เรื่อง

2. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้นิทานพื้นบ้าน พบว่า นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูโดยใช้นิทานพื้นบ้านมีทักษะทางภาษาดีขึ้น เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

2.1 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนด้านทักษะทางภาษาที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน พบว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนทั้งหมด 11 คน มีคะแนนรวมเท่ากับ 49 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.45 คะแนน มีร้อยละเท่ากับ 44.54 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนทั้งหมด 6 คน มีคะแนนรวมเท่ากับ 18 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.00 คะแนน มีร้อยละเท่ากับ 30.00 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนทั้งหมด 4 คน มีคะแนนรวมเท่ากับ 13 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.25 คะแนน มีร้อยละเท่ากับ 32.50 ซึ่งอยู่ในระดับ ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้ง 3 ระดับชั้นมีคะแนนจากทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้านทักษะทางภาษาที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ เพราะฉะนั้นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เมื่อครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้วิเคราะห์จากพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้งพฤติกรรมจุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของแต่ละคน และผลการประเมินความพร้อมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ในปีการศึกษา 2557 พบว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ส่วนมากมีปัญหาการทักษะทางภาษาเกี่ยวกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนที่ต่ำกว่าเป้าหมายของโรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง ซึ่งการพัฒนาทักษะทางภาษาที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียนจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาที่จะเรียนรู้ในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

2.2 นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนด้านทักษะทางภาษาที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน พบว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนทั้งหมด 11 คน มีคะแนนรวมเท่ากับ 82 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 7.45 คะแนน มีร้อยละเท่ากับ 74.54 ซึ่งอยู่ในระดับ ดี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวนทั้งหมด 6 คน มีคะแนนรวมเท่ากับ 44 คะแนน มี

คะแนนเฉลี่ย 7.33 คะแนน มีร้อยละเท่ากับ 80.00 ซึ่งอยู่ในระดับ ดี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนทั้งหมด 4 คน มีคะแนนรวมเท่ากับ 36 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ย 9.00 คะแนน มีร้อยละเท่ากับ 90.00 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้ง 3 ระดับชั้นมีคะแนนจากการแบบทดสอบ หลังเรียนด้านทักษะทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและทักษะการเขียน อยู่ในระดับดีและดีมาก เพราะว่า นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่อยู่ในกลุ่มมีปัญหาทางการเรียนรู้ ในช่วงชั้นที่ 2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่ประกอบไปด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยใช้นิทานพื้นบ้าน ในช่วงชั้นที่ 2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีระดับชั้นละ 10 แผนการสอนทำให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนอยู่เสมอและมีการทบทวนซ้ำ ๆ กันหลายครั้งเพราะจะมีแบบฝึกหัดให้ทำหลังจากการเรียนการสอนเสร็จสิ้น ทำให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเกิดการเรียนรู้และจดจำจนเข้าใจสามารถที่จะอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้องและดีขึ้น 2) มีสื่อการสอนที่ใช้ประกอบการทำกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการอ่านและการเขียน คือ นิทานพื้นบ้านเรื่อง ตำนานคำกลอน “โรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง” ซึ่งเป็นนิทานพื้นบ้านที่เขียนขึ้นมาจากประวัติของโรงเรียนโดยนำมาแต่งเป็นในแนวของคำกลอนประกอบรูปภาพที่มีสีสันสวยงาม กระตุ้นความสนใจของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่านและเสริมสร้างจินตนาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของวริษฐา อภิญาดา (2551) ได้ศึกษาพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนที่เรียนช้าโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา พบว่า นักเรียนเรียนช้า (Slow Learners) หลังจากใช้หนังสือเล่มใหญ่เพื่อพัฒนาการใช้อ่านคำของนักเรียนแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านคำอยู่ในระดับคุณภาพดี และมีพัฒนาการในด้านการอ่านคำหลังจากใช้หนังสือเล่มใหญ่สูงกว่าก่อนใช้หนังสือเล่มใหญ่อย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตกาญจนา รุกชาติ (2554) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนพยัญชนะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ระดับชั้น

ประถมศึกษา เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนเทคนิคอักษรจาง ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 หลังจากได้รับการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนเทคนิคอักษรจาง มีความสามารถในการเขียนพยัญชนะอยู่ในระดับดีและสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชญาดา ธาตุอินจันทร์ (2551) ได้ศึกษาการใช้นิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะ การฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยผลการศึกษาพบว่า หลังจากใช้นิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดอยู่ในระดับดีมาก

3. ปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้นิทานพื้นบ้านในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีดังนี้ 1) ด้านครูผู้สอน ไม่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน มีประสบการณ์หรือความรู้นิทานพื้นบ้านน้อยมีประสบการณ์ เรื่อง การจัดการศึกษาพิเศษน้อยมากเพิ่งมาทำงานด้านเรียนร่วม มีภาระงานสอนมากไม่ค่อยมีเวลา 2) ด้านงบประมาณ มีจำนวนจำกัด 3) ด้านสื่อการสอน มีตัวอย่างผลงานที่ใช้นิทานพื้นบ้านมาจัดการเรียนการสอนน้อย ดังนั้นครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษควรจะได้รับ การอบรมและพัฒนาตนเองในด้านวิชาการต่างๆ เพื่อสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับการอบรมและพัฒนาตนเองไปบูรณาการกับการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ประสบความสำเร็จในการเรียนและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับความเชื่อว่าการฝึกอบรมนั้นเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาบุคลากร และนำไปสู่การปรับปรุงการบริหารและการจัดการศึกษาได้ (วิวรรธ จันทรเทพย์, 2551)

เอกสารอ้างอิง

- จิตกาญจนา รุกชาติ. (2554). การเขียนพยัญชนะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษา เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนเทคนิคอักษรจาง. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ประคอง นิมมานเหมินทร์. (2545) . นิทานพื้นบ้านศึกษา. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิชญาดา ธาตุอินจันทร์. (2551). *การใช้นิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย*. ปรินญาณินพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์. (2558). *จิตวิทยาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. เชียงใหม่: หลักสูตรการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สมเกตุ อุทธโยธา. (2554). *การเรียนรู้รวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ*. เชียงใหม่: แพรวงการพิมพ์.
- วริษฐา อภิญญา. (2551). *พัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนที่เรียนช้าโดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*. ปรินญาณินพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิวรรธน์ จันทร์เทพย์. (2551). *การฝึกอบรม*. สืบค้นจาก <http://kruwattr.blogspot.com>.
- วิเชียร เกษประทุม. (2541). *นิทานพื้นบ้าน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.